

Comarques

Pili Turon
GIRONA

La gent es pensa que les persones discapacitades són asexuals», lamenta el president de Mifas, Albert Carbonell, encara que també es mostra esperançat perquè «a Catalunya s'estan movent coses i surten veus» per erradicar tòpics com aquest i els tabús que pesen en el sexe. El «servei d'acompanyament íntim i eròtic» que dues gironines publiciten al seu web s'emmarca en aquest moviment, al qual l'entitat dona ple suport perquè, com remarca el president, són «professionals preparades que saben què impliquen les diferents discapacitats físiques i intel·lectuals».

La Lúdia i l'Angelina, monitora de pilates i massatgista de professió, respectivament, han rebut formació específica per oferir un acompanyament físic i emocional a persones amb diversitat funcional. Aquesta preparació l'han obtinguda en un curs que, fa un mes i mig, van realitzar a Tandem Team Barcelona, una associació sense ànim de lucre que promou l'autonomia integral de dones i homes amb discapacitat –entre altres iniciatives, organitza cursos, tallers i xerrades.

Transparència i normalització

Després, es van adreçar a fisioterapeutes, residències i entitats es-

Igualtat. L'associació Mifas dona suport a la iniciativa de dues professionals gironines, amb formació específica, perquè, tal com diu el seu president, «la gent es pensa que les persones discapacitades són asexuals»

Serveis sexuals per a gironins amb discapacitat

► Mifas publicita l'oferta de dues professionals de l'acompanyament íntim i eròtic ► L'associació reivindica el dret de tothom a accedir al sexe

pecialitzades com Mifas, on van entrevistar-se amb el president i la treballadora social. Un cop validada la proposta, van acceptar publicar l'oferta amb les dades de contacte tant al seu web com als comptes a les xarxes socials, on es va qüestionar la conveniència de difondre-ho d'una manera tan pública. Mifas va respondre apel·lant a la transparència i a la necessitat de «normalitzar la discapacitat en tots els sentits, inclòs en el de la sexualitat».

A més, l'associació va lamentar el buit legal que existeix a l'Estat, a diferència d'altres països europeus, i va ratificar «el suport a aquest servei, que les persones són lliures d'utilitzar o no».

Aquest en concret l'ofereixen dones, però al tauler d'anuncis de Mifas n'hi ha un altre de publicat per un home a títol particular. Carbonell va assenyalar que en el cas de les acompanyants «certifiquem que ens han demostrat que estan formades i especialitzades en el col·lectiu»; però va desitjar que «tant de bo es

creï la demanda de nois, que a Barcelona ja hi és» –va apuntar. En aquest sentit, va admetre que «la dona amb discapacitat té dos handicaps: el de ser dona i el de la discapacitat».

Per al president de Mifas, aquest «és un inici, a veure si fent publicitat es normalitza i tothom té accés al sexe». Carbonell va incidir en la importància que les «famílies amb grans discapacitats al seu càrrec s'adonin que tenen necessitats» i que «no deixem les persones més vulnerables sense opció de gaudir-ne», una situació que «afecta una gran part del col·lectiu». «En aquest país on parlar de sexe encara és tabú, ja no et dic si és sexe amb discapacitat», va afegir.

D'altra banda, va demanar que es regulin figures com la de l'assistent se-

xual, que dona suport a persones amb limitacions físiques per tal que puguin masturbar-se o tenir sexe amb altres persones.

«Moltes vegades no hi ha sexe»

Una de les dones que ofereix l'acompanyament íntim a Girona, la Lúdia, explica que veure el reportatge *Jo també vull sexe!*, de Televisió de Catalunya, la va «emocionar»; en un tema amb el que ja estava sensibilitzada, perquè té una germana amb esclerosi. Més tard, va decidir realitzar el curs a Tandem Team Barcelona –una organització que, tal com aclareix, fa de pont entre usuaris i professionals– juntament amb l'Angelina. En aquesta formació, destaca que les van ensenyar a «tractar físicament i emocionalment» les persones amb discapacitat.

La Lúdia detalla que en els serveis «moltes vegades no hi ha sexe, es poden posar límits, acaricio, em deixo acariciar, si una persona té la necessitat la masturbo...», sempre segons cada situació particular. Sobre aquesta activitat, que realitza alhora que manté la seva professió i sense experiència prèvia en l'àmbit del sexe, la gironina reflexiona que «al món estem molt sols, hi ha gent a la qual no han abraçat mai, hi ha qui necessita molt d'afecte i –afirma–estic segura que a mi me'n donaran més».

Documental amb històries reals i diverses

► La feina per visibilitzar la sexualitat de les persones amb discapacitat s'expressa a través de diferents plataformes, àmbits i formats. Una d'elles és el documental «Yes, we fuck!», dirigit per Antonio Centeno, que Mifas va incloure en un cicle de cinefòrum sobre temes d'interès per al col·lectiu. El film, finançat amb una campanya de micromecenatge, conté sis històries reals que mostren la naturalitzat del sexe i el reivindiquen com un dret. P.T.V. GIRONA

